

Husk alt det gode, du har fået – og giv det videre.

”Den fremmede må du ikke udnytte eller undertrykke. I var jo selv fremmede i Egypten.”

(2. Mosebog 22,20)

(OKTOBER 2026, fra søndagens liturgi den 25. oktober)

Da Israels folk kom til Egypten, blev de taget godt imod. Men så kom der en ny farao, som tvang dem til at arbejde hårdt som slaver. Derfor sendte Gud Moses for at føre dem ud af Egypten.

Gud så, hvordan hans folk havde det svært, og han passede godt på dem. Han reddede dem og førte dem til et land, hvor de kunne få et godt og trygt liv. Nu siger Gud til folket: Glem aldrig, hvordan det var, da I selv var fremmede i Egypten.

„Gør ikke noget mod andre, som du ikke selv ville bryde dig om. Gør ikke noget, som du selv har oplevet gjorde dig ked af det. Prøv i stedet at gøre det gode.” Jesus sagde også: ”Du skal elske din næste, som du elsker dig selv.”

Martin bor i Uruguay i et lille, hyggeligt hus. Han elsker blomster og synes, det er dejligt at se dem vokse og blomstre. Sammen med sin mor har han plantet nogle fine blomster i krukker på altanen. Og Martin er ikke den eneste, der holder af blomster. Lige ved siden af bor en ældre dame, som har en have fyldt med de smukkeste blomster i alle mulige farver.

Martin elsker at sidde på altanen og kigge på naboens smukke blomster. En dag ser han nogle børn lege med en bold. Pludselig flyver bolden ind i blomsterne og knækker flere af dem. Martin bliver ked af det på den ældre dames vegne. Men børnene leger bare videre og griner, da hun bliver vred.

”Sådan kan det ikke være,” tænker Martin. ”Jeg ville heller ikke blive glad, hvis nogen ødelagde mine blomster!” Han tager sin trillebør og går over i naboens have. Her hjælper han den ældre dame med at luge ukrudt og rydde op. Da Martin ser, hvor glad hun bliver ... bliver han også selv rigtig glad!